

Den tidligere regering sagde meget klart, at den ikke mente, det ville give anledning til nogen problemer, for i det omfang, EU måtte vedtage ting, som vi kunne være interesserede i at følge – vi kan jo selv vælge, om vi vil, men hvis vi følger dem – kunne vi få lov til at lave såkaldte parallelaftaler. Kan statsministeren ikke bekræfte, at det har været i hvert fald den tidligere regerings opfattelse?

Kl. 13.20

Så vil jeg godt spørge: Det står meget klart i Politikens artikel den 1. maj 2002, at Romano Prodi ligesom siger, at egentlig har Danmark selv ønsket sig denne situation, og at man har imødekommet de danske ønsker. Kan statsministeren ikke godt forstå, at der vil være nogle blandt vælgerne, der vil sige, at det er uheldigt, at man har imødekommet de danske ønsker, men at vi åbenbart alligevel ikke kan få de parallelaftaler?

Henrik Dam Kristensen (S):

Får denne og også andre konkrete sager, som har relation til vore forbehold og som dermed forhindrer Danmark i at deltage i noget, som vi ellers gerne ville være med til, statsministeren til at overveje situationen med hensyn til forbeholdene?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først må jeg sige til hr. Peter Skaarup, at selvfølgelig har hr. Peter Skaarup ret i, at forbeholdene gik ind som en forudsætning for den vedtagelse, der skete i 1993. Det er også derfor, jeg hele tiden siger, at vi var, og vi er imod forbeholdene, men vi respekterer dem naturligvis. Vi vil stå vagt om, at forbeholdene bliver respekteret til punkt og prikke. Der skal ikke fifles med forbeholdene, selv om vi er imod dem, og skal de væk, skal det ske ad fordøren gennem en folkeafstemning. Derom må vi kunne blive enige.

Men når det så er sagt, kan hr. Peter Skaarup da heller ikke kritisere, at vi ikke altid kan få vores vilje fuldt ud i EU. Vi er altså afhængige af, at EU vil give os specielle aftaler, og det er som følge af, at vi er sat udenfor på nogle områder. Hr. Peter Skaarup har ønsket, at vi skulle være udenfor, og så synes jeg også, det må være svært for hr. Peter Skaarup at kritisere, at vi ikke altid kan få det, som vi vil have det.

Jeg må altså afvise dem fremstilling, der var i dagbladet Politiken, og som hr. Peter Skaarup henviser til. Jeg har sagt direkte over for Kommissionens formand, Romano Prodi, at vi øn-

sker parallelaftaler på alle seks områder, og jeg tror, det ligger sådan, at Prodi, som oprindeligt faktisk var meget skeptisk over for overhovedet at give parallelaftaler til Danmark, mener, at når man kommer Danmark i møde to tredjedele af vejen, må Danmark vel være tilfreds. Det er sådan, jeg må tolke det.

Jeg vil gerne gentage: Vi har bedt om seks parallelaftaler, men vi har desværre kun fået fire, og det skyldes altså forbeholdet.

Så spørger hr. Henrik Dam Kristensen: Når det nu på område efter område viser sig, at forbeholdet skader danske interesser, burde det så ikke give anledning til overvejelser? Jo, det giver konstant anledning til overvejelser. Men jeg vil bare sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at når vi har forbeholdene, må vi respektere dem. Efter min opfattelse skal man tænke sig meget om, før man kalder ind til nye folkeafstemninger, og efter min mening skal der også gå en rum tid, før vi genoptager spørgsmålet om en ny folkeafstemning.

Peter Skaarup (DF):

Det sidste kan vi støtte statsministeren i er meget klogt. Når man udskriver folkeafstemninger, skal det være, fordi der er meget tungtvejende grunde til, at man ønsker at ændre et forbehold, og det må vi nok sige at der fortsat er.

Alene på udlændingeområdet er vi i den situation, at man kunne forestille sig, at EU måske vedtog mere liberale regler, f.eks. når det gælder familiesammenføringer. Her ville det jo betyde, at hvis Danmark ikke kan vælge, om vi vil følge EU på det punkt, står vi i en meget dårlig situation med det ønske, vi har om en stram udlændingepolitik, også med hensyn til familiesammenføringsreglerne.

Men jeg har svært ved at forstå artiklen i Politiken. Jeg håber, det er rigtigt, som statsministeren siger, at vi meget klart fra dansk side har meddelt, at vi ønsker os parallelaftaler på de her områder, men jeg vil godt bede statsministeren forholde sig til, om det ikke er rigtigt, at når Danmark var afgørende for, at vi fik Maastricht-traktaten, uanset om man kan lide det eller ej, og regeringerne spillede en stor rolle i den situation, ville det også være rigtigt, at den danske regering over for de øvrige regeringer markerede, at Danmark som opfølgning på forbeholdene gerne vil have parallelaftaler på alle seks områder – altså at Danmark på det næste møde i EU-kredsen tog sagen op og meddelte, at vi gerne vil have parallelaftaler i overensstemmelse